

er paa den anden Side aldeles vist, at en saadan Opfattelse endnu ikke er tilstede, hvormod jeg troer, at der næsten daglig lyde Vidnesbyrd, som vistnok ikke kunne Andet end godtgjøre, at den modsatte Anskuelse er tilstede. Den Frygt og de Betæneligheder, der ere fremsatte af forskellige ærede Medlemmer, og som det forekommer mig, at den høitærede Minister ikke ved sit Foredrag har formaaet at svække, gjøre mig det til Pligt at udtale Dissset om; at Lovforslaget ikke for Dieblisset maa blive ophøiet til Lov. Derfor mener jeg imidlertid ikke, at man nu skulde standse Sagens Behandling, thi det er min Overbeviisning, at man ved en nøiere Overveielse deraf ialfald vil komme til at give Regjeringen yderligere Hjælp, som kunde være den tjenlig, naar den i en kommende Tid vil søge at løse Opgaven, og det skulde da glæde mig, om Tidsforholdene og Stemningen maatte være gunstigere for en saadan Lov, end jeg efter min Erfaring maa antage, at de nu for Dieblisset ere. Da imidlertid de Betæneligheder, som der er Grund til at nære, ere saa klart og tydeligt fremhævede, skal jeg af Hensyn til Omstændighederne ikke indlade mig paa nogen Gjentagelse eller nogen videre Udsørelse deraf.

**C. Petersen:** Jeg havde ganske vist ventet, at der vilde blive reist ikke lidet Betænelighed mod denne Lov, navnlig fra Kjøbstædernes Side, skøndt jeg ogsaa har hørt det Samme gjort gjældende med Hensyn til Landboerne. Det er ogsaa ganske vist, at der kan næres Betæneligheder fra begge Sider, og jeg for min Part har heller ikke været fri for saadanne, idet man efter den Sammensætning, som her er foreslaaet, kan berygte, at der kan fremkomme uheldige Afstemninger, skøndt jeg slet ikke vil sige paa Grund af den Modsætning, der er mellem By og Land, thi jeg vil helst nære den Tanke, og jeg har den bestemte Tro, at denne Modsætning ialfald snart er forbi. Jeg veed meget godt, at der er adskillige Kjøbstadbeboere — jeg har erfaret, at det især er de mindre Haandværkere, der mene, at Landboerne ligeoverfor dem staae som særdeles lykkelige Folk, og at man ikke seer tilstrækkelig hen til dem og deres Stilling, men med Hen-

syn til de andre Kjøbstadbeboere, f. Ex. de Handlende, er det det fortræffeligste Forhold ligeoverfor Landboerne, og det vilde være naturligt, hvis det ikke var saa. Naar jeg nu spørger, om man skal ønske dette Forslag eller ikke, saa har jeg allerede sagt, at jeg har lidt Betænelighed ved, at der kan fremkomme Afstemninger, der kunne være mindre heldige paa Grund af, at Kjøbstadbeboerne ikke kjende Landboernes Interesser eller have Localkundskab til de Sager, der komme frem ved Amtsrådene, medens omvendt det Samme er Tilfældet med de Mænd fra Landet, der sidde i Amtsrådene, naar der er Tale om Kjøstadsforhold. Det er sagt med Bestemthed, endog før dette Lovudkast kom frem, at de Kjøstadsdeputerede i Amtsrådene vilde slutte sig til de større Landeendomsbestidere; jeg veed ikke, hvorledes det vil gaae, det vil Tiden vise, hvis man faaer den Institution, men jeg anseer det for min Pligt at sige, at efter hvad jeg kjender til Forholdene i Amtsrådene — og lidt Kjendskab troer jeg dog nok jeg tør sige, at jeg har i den Retning — er der ikke den allermindste Tale om særlige Interesser mellem de større og de mindre Landeendomsbestidere. Siden den lige Bestatning kom frem, veed jeg heller ikke, hvorledes saadanne særlige Interesser skulde komme frem; der kan være mange forskellige Meninger med Hensyn til Udgifterne, det er ganske vist, der kan være enkelte Medlemmer, som mere vilde rutte med Amtets Penge, end andre Medlemmer ønske, men jeg har den Erfaring, at det ikke sjældent er de allerstørste Skatteydere, der ere meest tilbageholdne, og at det ogsaa meget godt kan være, at det f. Ex. er et geistligt Medlem i Amtsrådet, der er den allerstørste Økonom og er meest sparsommelig. Fra den Side nærer jeg saaledes ikke nogen Frygt for Udkastet, men hvad der især er det meest Overbeviisende for mig i Henseende til Forslagets Rigtighed, det er, at Ministeren har Ret, naar han siger, at hvis man ikke tør gaae ind paa denne Lov, saa kaster man en Skygge paa og frembringer Mistillid til Sammensætningen af selve denne Forsamling, saa søger man at nære den Frygt, der steds har været tilstede hos Kjøstadsbeboerne, fordi de mene, at de ikke ere repræsenterede i den lovgivende